

La Cerdanya espera el departament d'Educació

Les famílies de Bellver i la Batllia s'il·lusionen amb el projecte que l'escola Mare de Déu de Talló esdevingui institut. És una il·lusió que han viscut ja algunes generacions i que de moment no ha passat d'aquí. Vint-i-cinc de març de 2010, fa més de tretze anys. L'aleshores president de la Generalitat, José Montilla, visita Bellver acompanyat del seu conseller d'Educació, Ernest Maragall, amb segona residència a la zona. Els polítics visiten les obres d'ampliació de l'escola i Maragall deixa el titular que espera tothom: «Educació avala la construcció del segon institut de la Cerdanya a Bellver». L'entradeta de l'article feia palesa la il·lusió dels bellverencs: «Bones notícies per als veïns de Bellver i la subcomarca de la Batllia i per al futur dels seus pobles. Després que l'alcalde de Bellver, Xavier Porta, demanés al departament d'Edu-

cació la concessió d'un institut al municipi, el mateix conseller d'Educació, Ernest Maragall, ha avalat el projecte i ha argumentat que construir l'equipament està tan sol·lendent de concretar-ne el finançament i el calendari». Fa tretze anys. De moment els alumnes de dotze anys de la Batllia i el Barrià continuen marxant a primera hora del matí cap a l'institut Pere Borrell de Puigcerdà o el Joan Brudieu de la Seu. Fan trajectes d'anada i tornada amb parades a cada poble que els eternitzen l'itinerari. Deixen els entorns petits de les escoles, bona part dels alumnes cursen la primària en escoles rurals, per ser els menuts en instituts que, els dos, freqüen el miler d'estudiants. Un xoc que el mateix conseller Maragall reconeixia excessiu i considerava Bellver un municipi idoni per a la implantació d'una escola institut: «segurament estaríem d'acord que

en pobles com Bellver el concepte té una aplicació perfectament coherent». En una situació semblant es troben les famílies de l'escola Llums del Nord de Puigcerdà. El centre es va obrir l'any 2007 de manera provisional en mòduls prefabricats a la Closa de l'Àngel. Allà hi continuen com un element fix del paisatge urbà. Fa setze anys. Els alumnes de la primera promoció de l'escola estan acabant la carrera universitària i els mòduls prefabricats son al mateix lloc. Mentrestant s'ha presentat un edifici, s'ha urbanitzat el carrer on s'havia de construir l'edifici i s'ha replantejat del dret i del revés la conveniència de fer la nova escola. Llívia i Bolvir, veient l'atzucac del departament van tirar pel dret i es van construir les escoles. Mentrestant les famílies s'il·lusionen amb una vida més còmode pels seus fills que no acaba d'arribar.